

DE NORD A SUD

Destitució 'on line' al "Govern de tothom"

Un centenar llarg de persones, convocades per una quinzena d'entitats ecologistes, socials i sindicals, van assistir a Tortosa, el passat dissabte 21 de març, davant de la Delegació del Govern a les Terres de l'Ebre, a la lectura del Manifest El Parc Natural dels Ports no està en venda, reclamant i exigint al Departament de Territori la restitució del destituït director del Parc, el biòleg Toni Curcó, la gestió del qual ha estat defensada per unes noranta entitats i empreses d'arreu del país i per mil dues-centes persones a títol individual.

I ja hi tornem a ser, entre el que es decideix i s'imposa des del centre polític, sigui del color que sigui —amb l'ajut inevitable dels corresponents delegats territorials—, i el que els tècnics i experts en medi natural tracten

de tirar endavant en un àmbit de protecció tan determinant com és un Parc Natural.

La qüestió s'embolica —sempre en contra d'una protecció que es veu excessiva— amb la intervenció, sembla que decisiva, dintre els òrgans rectors del Parc, d'alguns dels alcaldes dels municipis amb àmplies extensions a l'interior de la serralada, i, no menys decisius, la de determinats sectors empresarials, amb interessos molt diversos en àrees del sector primari, com la vinya, la fusta i l'aigua, recursos sobre els quals biòlegs, tècnics en gestió forestal i en biodiversitat plantegen preguntes inquietants, com, per exemple: és raonable que s'extregui del cabal de petits rius l'aigua per a satisfer les necessitats de determinats conreus?

El model de creixement econòmic —que està duent les societats a l'estat actual de col·lapse—, que és el "model" que històricament s'ha aplicat al conjunt dels territoris, ara —i segurament des de la creació dels Parcs— es vol aplicar, per part dels poders governamentals, a aquestes àrees inicialment i teòricament protegides.

Només cal recordar, cap als anys 1999–2000, al final de l'era Pujol, els projectes d'implantació de parcs eòlics a la Terra Alta (al cim, justament, dels Ports d'Arnes) i al Priorat (a la carena del Montsant), que desfermaren la gran oposició popular que conduï, el 2001, a la declaració del Parc Natural dels Ports i, un any després, la del Montsant, els quals, com els de la resta de Catalunya, darrerament, amb greus insuficiències de recursos,

acomiadaments, contractes temporals i personal, sovint precaritzat, com va denunciar el Manifest llegit a Tortosa pel president del GEPEC (Xavi Jiménez), Aleix Carbó (CGT Terres de l'Ebre), Rosa Faus (Associació Voluntaris Parc Natural Delta de l'Ebre), Matilde Font (PDE), Elisenda Forés (Ecologistes en Acció), Marta Martínez (Terra Alta Viva i Terra Roja) i Pilar Miró (presidenta Associació Turisme Rural Terra Alta).

Si mestres i metges, massivament, han dit "Ja n'hi ha prou", els defensors de l'ecologia, l'agricultura raonable i dels espais naturals, i més quan són oficialment protegits, també ho diuen (encara que haurien de ser molts més a dir-ho): cal aturar aquest "segregat polític", cal depurar responsabilitats polítiques, cal protecció le-

Xavier Garcia
escriptor

gal i política, cal augmentar les dotacions econòmiques i cal "aturar les pressions d'interessos especulatius, ja siguin polítics o econòmics".

Unes "pressions" que, segons diverses fonts, van exercir-se, des de la Generalitat, de manera matussera sobre el director cessat, és a dir, per via telemàtica. Quin "socialisme" és aquest que no sap o té por de mirar als ulls de la gent que ja no interessa? És un "socialisme insociable", com deia el meu recordat pare.